

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5097/2020
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., са боравиштем у ..., коју заступа пуномоћник адвокат Милош Манџукић из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа пуномоћник адвокат Гордана Ножица из ... и ВВ из села ..., ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 547/2020 од 20.02.2020. године, у седници већа одржаној 04.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 547/2020 од 20.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

УСВАЈА СЕ ревизија тужиле па се **УКИДА** пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 547/2020 од 20.02.2020. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П бр. 6572/2018 од 09.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се према туженим утврди да има право својине на стану број ..., улаз ... (.../...-...) у приземљу зграде, југоисточна страна површине 30,27 м², а који се налази у стамбеној згради бр. .../... у ул. ... у ... на кп бр. .../..., КО ... ..., што би тужени били дужни да признају и трпе да се то право тужиле упише у својинске и друге јавне књиге. Ставом другим изреке обавезана је тужила да туженом ББ накнади трошкове поступка у износу од 147.012,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 547/2020 од 20.02.2020. године укинута је првостепена пресуда, одбачена тужба и потврђено решење о трошковима поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, ревизију је благовремено изјавила тужила, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни касациони суд прихвати да о изјављеној ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони

суд је нашао да су испуњени законски услови да се о изјављеној ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној.

Чланом 404. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. О дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да су у конкретном случају испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, јер постоји потреба за уједначавањем судске праксе, с обзиром на предмет тражене судске заштите и разлоге из којих је првостепена пресуда укинута и тужба тужиле одбачена, а одбијена као неоснована жалба тужиле везано за трошкове поступка и у том делу потврђена првостепена пресуда.

Испитујући побијану одлуку на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању тужилца је дана 06.04.2004. године са Предузећем „ГГ“ д.о.о. ... закључила уговор о регулисању међусобних односа. Уговор је оверен пред Општинским судом у Нишу под Ов. бр. .../... . Према одредбама уговора тужилца је као власник зграде у улици ... број .../... на делу кп.бр. .../... у КО ... – ... уступила другом уговарачу право да изгради приземље стамбеног објекта и да изнад приземља надогради два спрата. По уговру тужилца својом инвестицијом стиче право својине на делу објекта североисточне оријентације и то на приземљу, два спрата и поткровљу у улазу број ..., а који се састоји од 4 стана површине по 30 м² и на поткровљу. Други уговарач својом инвестицијом стиче право на осталој површини стамбеног објекта, односно на приземљу, два спрата и поткровљу на улазима ... и ..., односно на 8 станова површине по 35 м². Други уговарач је предуговором о купопродаји закљученим дана 30.08.2004. године са овде туженим ББ, продао стан у улазу број .., лоциран са југоисточне стране на ВПР у пројектној документацији означен као стан број ..., пројектоване површине 30,27 м², за купопродајну цену од 10.000 евра. Уговорено је да се градња врши по принципу грубих радова. Даном 15.10.2004. године тужени ББ је са Предузећем „ГГ“ д.о.о. закључио уговор о заједничком финансирању који је оверен под Ов. бр. .../... везано за исти стан. Други уговарач као суинвеститор није завршио зграду на време, па је тужилца поднела тужбу и против „ГГ“ д.о.о. ... . Пресудом на основу пропуштања П 3199/06 од 02.08.2006. године, донетом од стране Општинског суда у Нишу, раскинут је уговор о регулисању међусобних односа оверен под Ов. бр. .../... од 06.04.2004. године, закључен између тужилце и туженог „ГГ“ д.о.о. Тужени је обавезан да преузме обавезе према трећим лицима и да тих обавеза ослободи тужилцу. Пресудом Окружног суда у Нишу К бр. 85/06 од 19.04.2007. године, овде тужени ВВ као одговорно лице у предузћу „ГГ“ оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја и изречена му је казна затвора. Према листу непокретности број ... КО ... – ..., тужилца је уписана као корисник кп.бр. .../... у улици ... број .../... и власник породичне стамбене зграде на овој парцели, као и власник стана .../...-... површине 30 м² на кп.бр. .../.. са уделом 1/1. Овде

тужени ББ је против тужиле покренуо поступак ради утврђивања права својине на спорном стану. Пресудом Општинског суда у Нишу П 2432/06 од 25.10.2006. године његов захтев је одбијен. Тужени ББ је након тога покренуо спор против туженог „ГГ“ д.о.о. ... ради утврђивања права својине на спорном стану. Пресудом на основу признања Општинског суда у Нишу П бр. 4478/06 од 09.03.2007. године, усвојен је тужбени захтев ББ и утврђено према туженом „ГГ“ д.о.о. ... да је тужилац власник на стану број ..., улазу број ... на високом приземљу зграде површине 30,27 м2. Тужено Предузеће „ГГ“ д.о.о. је брисано из регистра дана 21.09.2010. године.

При овако утврђеном чињеничном стању првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиле налазећи да тужила нема правни интерес за подношење тужбе за утврђивање права својине на спорном стану. Тужила је већ уписана као власник и има право коришћења парцеле на којој је изграђена стамбена зграда. Из тога произилази недостатак правног интереса на страни тужиле да тужбом тражи да се пресудом поново утврди право својине на том стану и да та пресуда буде основ за упис њеног права својине. Тужени ББ је поднео захтев Служби за катастар непокретности за упис права својине на спорном стану на основу пресуде на основу признања Општинског суда у Нишу П бр. 4478/06 од 09.03.2007. године. У вези тог захтева донето је неправноснажно решење о упису.

Другостепени суд је нашао да је првостепени суд правилно утврдио чињенично стање, али је погрешно применио материјално право. Налази да би правни интерес за подношење овакве тужбе у оваквој ситуацији настао тек коначним уписом другог лица на спорној имовини. Непостојање правног интереса за подношење тужбе за утврђење, не може водити мериторном одлучивању и одбијању тужбеног захтева из тог разлога. У случају непостојања правног интереса, тужба тужиоца се одбацује и о њој се не расправља због одсуства претпоставке за расправљање по таквој тужби. Непостојање претпоставке за одлучивање о тужби никако не може бити разлог за одбијање тужбеног захтева. Стога је применом одредбе члана 387. став 1. ЗПП тужбу тужиле одбацио.

Овако становиште другостепеног суда, по оцени Врховног касационог суда, није прихватљиво. Наиме, правни интерес је категорија која опредељује могућност покретања одређеног судског поступка. Опредељење правног интереса се манифестује кроз постојање одговарајућег захтева. Тужила је јасно определила тужбени захтев. У овом случају постоји и пресуда Општинског суда у Нишу П бр. 4478/06 од 09.03.2007. године, којом је тужиоцу ББ, овде туженом, признато право својине у односу на тужено Предузеће „ГГ“ д.о.о. Тужени ББ је поднео захтев за укњижбу права својине надлежној Служби за катастар непокретности, и о његовом захтеву је одлучено доношењем решења које још није постало правноснажно. У таквој ситуацији произилази да тужила има правни интерес за подношење оваквог захтева. Основаност тужбеног захтева тужиле зависи од оцене правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, што у овом случају није учињено.

У поновном поступку, другостепени суд ће поступити по примедбама Врховног касационог суда и након правилне оцене чињеничног стања одлучиће да ли су жалбени наводи основани и донеће одлуку у складу са Законом.

На основу свега изложеног применом члана 416. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић